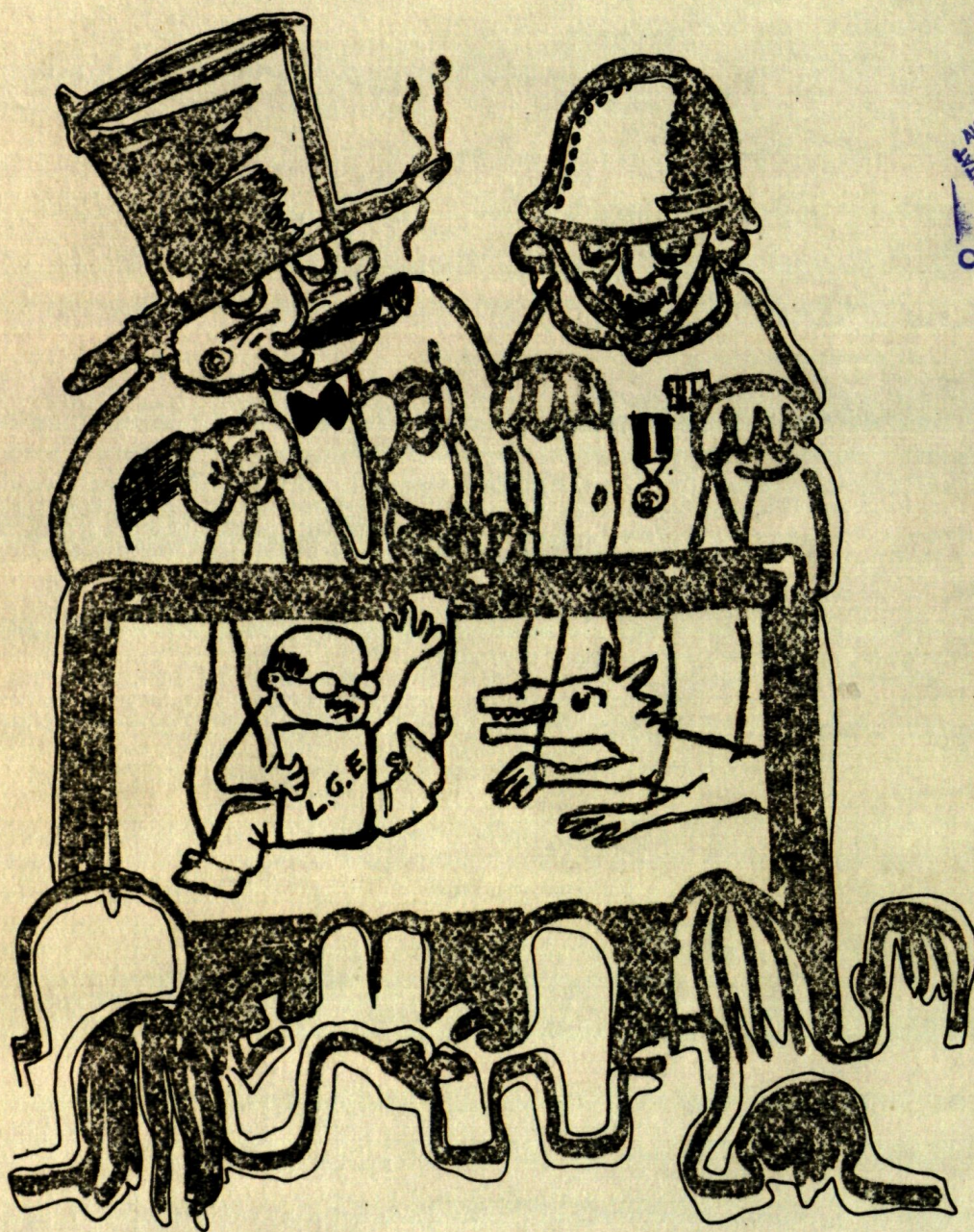

front ensenyant

Butlletí dels Comitès d'Acció d'Ensenyants (C.A.E.)

Nº 6

Novembre 1972

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

VALENCIA EXPRES

PROFESORES EXCLUIDOS

EL CONTRATO DE 25 PROFESORES NO NUMERARIOS NO SERA RENOVADO

repressió

REPRESSIO A L'ENSENYAMENT

Entre els professionals de l'ensenyament s'ha extès un clima de profunda inquietud, i amb raó, perquè aquest estiu el govern, tal com havia anunciat Carrero Blanco en el seu discurs del de març i ratificat per Villar Palasí en el seu famós i anterior discurs a "Las Cortes" ha començat- recomençat més bé diríem- la purga del cos de funcionaris. Un organisme especial "contra la subversió" dependent de la Presidència del govern ha estat instal·lat per Carrero sota la direcció del Coronel Sanmartín amb la funció de depurar els cossos de funcionaris. I com que un dels cossos que els porta més preocupacions és el de funcionaris de l'ensenyament, han començat per aquest.

Aquest renovament de l'orientació repressiva ha començat amb la caiguda de l'equip tecnocràtic del Ministeri, el cap del qual era Díez Hochtleitner i la seva substitució per una gent de línia més dura i amb més garanties d'"eficàcia".

En resum, els nous instruments de repressió, no per nous menys coneguts, són :

1.- CERTIFICATS DE BONA CONDUCTA

Segons el "Boletín Oficial del Estado" del 26 de juny del 72 (article. 4 p.3) caldrà un certificat de bona conducta expedit pel governador civil, per exercir la professió en centres estatals. Els resultats tenen una doble cara: els companys expulsats perquè no l'han pogut obtenir (uns 9 de moment als Instituts de Barcelona i comarca) i els que ja no han intentat demanar lloc de treball. Es compten per desenes els companys expulsats sobretot d'instituts a València, Astúries, Galícia, Canàries i Madrid. Hem sabut també que a la pràctica hi ha moltes escoles i acadèmies privades que exigeixen presentació d'un certificat de penals o d'un de bona conducta.

A més d'això hi ha una altra mesura : " La inspección podrá expedir (...) certificados acreditativos del interés y competencia en la educación (...) que podrán ser evaluados como un mérito" (de cara a oposicions, concursos de trasllat, etc. etc) (B.O.E. del 26-8-72). D'aquesta manera es pretén comprar les actituds de crítica, sobornar la gent, provocar la desunió i fomentar els espietes, els xivatos i els col·laboracionistes. Tots sabem com necessitem el treball, com és difícil d'obtenir-lo

**CRISIS DE TRABAJO EN LA
ENSEÑANZA MEDIA**

Cada día es mayor el número de colegios que cierran sus puertas como consecuencia de la ley de Educación

I no hi ha hagut mesures noves contra els mestres perquè ja fa molt de temps que els són imposades : un mestre per poder exercir la seva professió ha de presentar un certificat de penals de la policia, un certificat de bona conducta de l'alcalde de barri o del poble i un altre del capellà de la parròquia a més de tots els curesats feixistes i demés impositcions ideològiques. Les noves mesures no fan més que estendre a l'ensenyament mig i superior, per la importància que ha anat adquirint i les mobilitzacions passades, els vells controls feixistes de l'ensenyament primari; la desintegració cerixent de la maquinaria educativa és un fet cada cop més evident quan es veuen obligats a mantenir-la amb la policia controlant la vida i miracles de professors i alumnes patrullant pels centres d'ensenyament.

2.- INTENSIFICACIÓ DEL FUNCIONAMENT AUTORITARI :

Això es veu per : a) els decrets de juliol contra les universitats: el del B.O.E. del 21-7-72 pel qual el govern pot nomenar els rectors prescindint del tràmit de consulta prèvia als claustres, cosa que vol dir que no es fien ni de gent que sempre els ha fet costat; el del 26 de juliol (B.O.E. del 28-7-72) suspent l'estatut provisional d'autonomia de dues de les universitats de Madrid, mesura que des d'ara amenaça la resta d'universitats.

A més es converteix el professorat en còmplice i instrument de la repressió: rectors i degans podran expulsar a l'acte a qualsevol estudiant; hi haurà un Consell de disciplina assignat pel rector que actuarà amb procediment verbal i sumari; qualsevol estudiant

ANDO HABRA SEGURIDAD EN EL EMPLEO?

EL CASO DE UN PROFESOR NO-MU
APARTADO DE LA DOCEN

Las diferencias con el jefe del Departamento no han te
tres años de servicio ni su posible eficiencia

EN PARO

PROFESORES DE ENSEÑANZA MEDIA

acusat per alguna autoritat serà considerat culpable mentre no es demostrï el contrari i rebrà una sanció inapel·lable.

b) la creació de figures noves de control de programes, classes, etc. com als caps de seminari, coordinadors, etc, etc.

3.- CONSEQUENCIES DE LA REPRESSIÓ

Oferim un breu resum d'acomiadaments totals i parcials, no renovació de contractes etc, etc., que han tingut lloc als centres d'ensenyament i que no és exhaustiva perquè encara hi ha molts companys que no emprenen cap tipus de reclamació ni de protesta, ni d'informació quan són arbitràriament despedits de la feina.

Sabem de 6 acomiadaments del col·legi del Sagrat Cor del Besós que han guanyat el judici, 6 del Sant Felip Neri, 6 del Pare Mañanet, 3 de l'escola Sant Jordi que la Caixa d'Estalvis té a La Roca del Vallès, 6 a l'Escola de Sant Boi, 3 a l'escola Decroly, 3 a l'escola Delta de subnormals especials de Vilafranca, 3 a l'escola Sinaí, 3 de Madre del Divino Pastor, 4 del G.E.M. de Mataró, 1 de l'Acadèmia Núria, 1 del col·legi Juventus, 1 a l'escola de l'Ateneu de Sant Just Desvern, 2 a l'escola Nacional de Molins de Rei, 7 a l'escola de subnormals de Terrassa, 1 a l'escola Ginesta, 1 a l'escola Tabor de Santa perpètua de la Moguda, 2 a l'escola de Subnormals d'Hospitalet d'Alpí, 1 a l'acadèmia UNITEC, 1 a AUDILINGUA, 1 a Gresol centre de estudis, 2 al Col·legi Raimundo Lulic, 1 al Centro de estudis Prat 7 a l'Institut Nacional d'Ensenyament Mig de Gavà, 2 al de Martorell, 6 (reduïts després d'una acció d'alumnes i professors a2) al de Granollers 9 al d'El Prat, 3 al de Girona, 1 al de Terrassa, 1 al Montserrat, 1 al Boscán, 2 al de Vilanova, 1 al d'Igualada, 1 al Egara /Terrassa-Sabadell/ 7 al de Mataró, 1 al de Badalona, 1 al de Sabadell, 1 al Menendez Pelayo, 2 a l'Institut de Vic, 1 al Institut de Molins de Rei, 2 al de Santa Coloma, 1 a la Filial nº 9 de l'Ausies March, 1 a la filial nº 2 del Menendez Pelayo, 1 a la Filial nº 5 de l'Ausies March, 3 a l'escola Professional d'Hostafranca, 15 a l'Institut pilot Joanot Martorell.

NOMÉS LA NOSTRA LLUITA ORGANITZADA CONTRA ELS CERTIFICATS DE BONA CONDUCTA I ALTRES IMPOSICIONS, CONTRA LA INESTABILITAT PROFESSIONAL QUE FACILITA LA REPRESSIÓ, CONTRA ELS ACOMIADAMENTS, PODRÀ GARANTITZAR-NOS ELS LLOCS DE TREBALL. CAL EXIGIR LA RETIRADA DELS DECRETES REPRESSIUS, LA READMISSIÓ DE TOTS ELS ACOMIADATS, L'ACABAMENT DE LA REPRESSIÓ.

UN LLOC : L'ESTAT ESPANYOL.

UNA SITUACIÓ : L'EXPLOTACIÓ D' UNS
TREBALLADORS ,

ELS DE L'ENSENYAMENT.

UNA ALTERNATIVA : L'UNITAT

PER L'ALLIBERAMENT.

Per copsar plenament la nostra situació, la dels qui treballem en l'ensenyament, cal que tinguem present el que som i on estem.

Situem-nos. Dins l'Estat Espanyol tots els qui treballem ho fem en un sistema de producció classista portat i encaminat bàsicament al profit dels qui es fan amos del capital. Producció que en tots els camps, adoleix d'un notable retràs en quan a les possibilitats que avui es poden assolir.

Els nostres dirigents veuen la necessitat d'actualitzar-se. Cal augmentar el rendiment de l'aparell productiu. Una de les peces d'aquest aparell és l'EDUCACIÓ.

Aquesta compleix dues funcions:

- Una, la de preparar "qualificadament" aquells treballadors que han de fer la funció. Creant el nombrós pionatge (tant industrial com de serveis) i quadres preparats per rendir, d'una banda, i auto-reproduint els quadres dirigents, de l'altra.
- Altre, la d'integrar als "educats" logrant l'acceptació del sistema com "al millor", "com a normal" o " com el que no pot deixar de ser així".

Aquest aparell educatiu està desfaçat i rovellat per anys d'immobilisme i integritisme. Es troben amb una màquina que no rendeix del tot i que estan desposats a renovar. Amb tota una "grasseologia" de "llibertat", "igualtat d'oportunitats" de desenvolupament de totes les facultats de la persona, de socialització de l'ensenyament, etc.etc., el que intenten està ben clar : assegurar encara més el classisme i el bon rendiment al més baix cost possible.

(No fa gaire repetia Villar Palasi : "una revolució educativa pacífica y socializadora; una educación a todos los horizontes del espíritu, que llegue a todas las clases e irradie hacia todos su acción vital").

No ens enganyaran; això ho faran amb qualsevol "nova llei" que surti i amb millorament real de les condicions d'escolarització i de treball. Els resultats sols aniran al més gran profit dels qui ho dirigeixen tot.

Ara bé, el cost de l'educació és gran i miren d'abaratar-lo a costa de tot el que sigui possible. Un dels aspectes és reduint el capital que s'inverteix en els "educands": amb uns sous totalment defagats de les necessitats quotidianes, sobre-explotats per les hores-extres (permanències, plus...); amb una

contractes, quan hi són per escrit, totalment al servei dels seus interessos; amb la manca d'assegurances; amb l'interinitat i inestabilitat; amb la manca de possibilitats de formació permanent entre d'altres.

Aquesta és la nostra situació. Uns treballadors explotats que ens esforcem, sense adonar-nos la major part per mantenir una educació integradora i útil als interessos de la classe dirigent. Tot restant isolats, dividits i enfrontats.

Cal que prenem, encara més, una actitud decidida i progressivament anem consolidant i creant els organismes que són l'instrument de la nostra lluita

per tal de contribuir al canvi total de la situació, al costat de la lluita de tots els explotats, la classe obrera al capdavant, per tal d'imposar una societat nova on s'esborri tota explotació social i nacional i on la gestió i benefici sigui fruit i assoliment col·lectiu.

Tenim ja considerable experiència en quan als mètodes que hem d'emprar, positiu en alguns casos i negatiu en d'altres, on tots veiem on porta l'actitud sectària d'algún grup. La mobilització però fins ara ha sigut bastant sectorial, amb objectius massa parcials (al no adonar-se o no tocar la problemàtica de fons) i realment la immensa majoria dels ensenyants encara resta al marge.

Treballem per la més àmplia mobilització i la més estrata coordinació.

Per això :

- Unim-nos tots els qui treballem al centre per afrontar la nostra problemàtica (formant grups de treball, assemblees, ...) Cal buscar la participació dels pares.
- Unim-nos al voltant de la problemàtica del barri o comarca.
- Unim-nos per la problemàtica específica del grup o sector professional.
- i unim-nos amb una gran coordinació tots els ensenyants contra la nostra explotació i utilització en un sistema que és la institucionalització de la injustícia.

Cal que tots plegats anem definint un mínim de programa que ens uneixi.

Avencem aquí algunes suggerències de com creiem els CAE que, tots plegats, hem d'anar construint el moviment ensenyant :

1. EVITAR LA DUALITAT "ACCIO SINDICAL" - "ACCIO POLITICA"

No podem restar en l'acció estrictament sindical, car com hem vist la problemàtica que vivim els mestres no és sola de tipus reivindicatiu sinó també - i fonamentalment- de tipus polític i els mestres hem de prendre consciència dels problemes polítics i socials vinculats a l'escola.

Cal treballar per una organització unitària d'acció política educativa que afronti alhora la problemàtica econòmica i tècnica-jurídica dels ensenyants i la problemàtica política de l'ensenyament.

2. CENTRAR L'ACCIO EN EL TERRENY DE L'ESCOLA I ELS SEUS PROBLEMES

La mobilització amplia la farem entorn dels problemes creats per la situació concreta de l'ensenyament i la situació concreta del mestre.

Situació concreta de l'ensenyament :

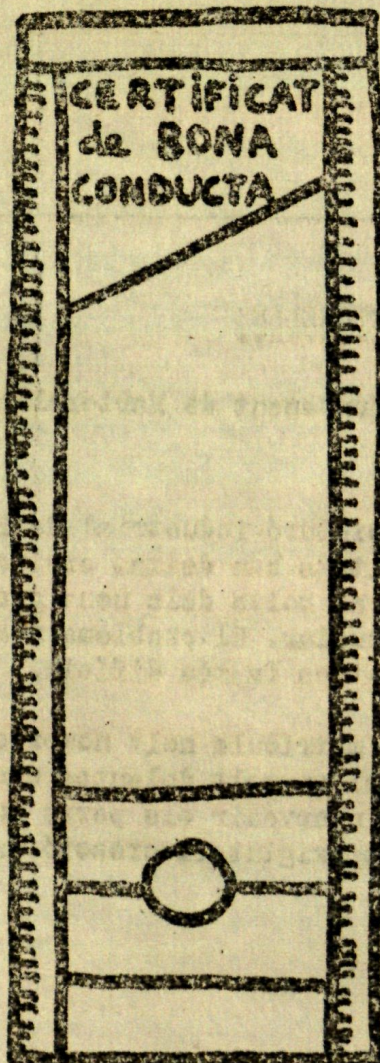
- . manca d'escolarització, segregació social
- . proscripció de les llengües i cultures nacionals
- . continguts de l'ensenyament al servei de la ideologia dominant

Situació concreta del treballador de l'ensenyament :

- . condicions salarials: assegurances, estabilitat ...
- . gestió escolar
- . capaciteció professional
- . manca de llibertat associativa i de llibertat d'expressió

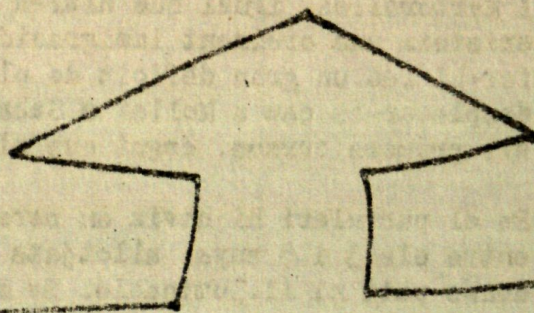
3. CREAR UNA ORGANITZACIÓ AMPLIA, FLEXIBLE, NO SECTARIA, DINAMICA

- una organització ampla : capaç de mobilitzar el més gran nombre d'ensenyants utilitzant tots els medis legals i semi-legals possibles (fomentar assemblees on tothom hi participi efectivament)
- una organització flexible : on la coherència vingui donada per la dinàmica del moviment i per la justesa de les línies adoptades i no per formulacions organitzatives rígides: inicialment una organització de coordinació de grups amb un elevat grau d'autonomia.
- una organització no sectaria : on hi capiguin tots els ensenyants partidaris de la lluita unitària
- una organització dinàmica : capaç de portar alhora una lluita a tres nivells:
 - accions reivindicatives dels diversos sectors (privada, oficial...)
 - accions polítiques unitàries
 - elaboració doctrinal unitària d'alternativa al sistema.

EL DIA 10 s'han reanadat les negociacions sobre el CONVENI COL·LECTIU D'ESCOLA PRIVADA.

- EXIGIM INFORMACIÓ !
- DISCUTIM-HO ALS CENTRES !
- REIVINDIQUEM ELS NOSTRES DRETS !

ESCOLA " BERNARDO BOIL "

Barriada del Bon Pastor- Barcelona

La direcció d'aquesta escola , com ho fan d'altres, abusava descaradament del preu de l'ensenyament "gratuit " (exigint la compra del material escolar en la mateixa escola duplicant el preu, exigint 30,- pts en concepte de but lletí, 175,- en concepte de permanències obligatòries, etc, etc...)

Els pares alarmats davant d'aquests abusos parlaren amb la directora - RES. Es queixaren a l'Inspector : aquest cità la Directora i una representació de 12 pares. Al moment de la cita, l'Inspector solament deixà entrar una mare. Llavors es plantaren tots i a'hi afegiren d'altres pares. La directora al veure el caire que prenia les circumstàncies s'espantà i cridà la policia. Aquesta es presentà amb cascos i acordonà l'escola. Mentre la Directora i l'inspector sortien per la porta del darrere, els grisos desallotjaren els nens de l'escola.

Molta nens i nens en sortiren ferits seriosament per les caigudes i cops entre ells.

Malgrat la Directora hagi desmentit publicament els abusos, sembla que s'han aconseguit millors reals.

LA LLUITA DELS PARES ES IMPRESCINDIBLE

ESCOLA ESTATAL DE MARTORELLES

L'acció unida dels pares, ha obligat l'Ajuntament de Martorelles a acondicionar un altre local més per escoles.

A Martorelles, igual que altres pobles del cinturó industrial de Barcelona, existeix una creixent immigració. Les autoritats han deixat créixer sense fer-hi res un gran dèficit de places escolars; molts dels nens grans han de desplaçar-se cap a Mollet o Sabadell per estudiar. El problema s'agreuja en els primers cursos, degut que el desplaçament es fa més difícil.

En el parvulari hi havia en perspectiva una matrícula molt nombrosa de nens entre els 3 i 5 anys, allotjats en un edifici en molt dolentes condicions, sense pati ni il·luminació. Es aquí on van intervenir els pares que col·lectivament van anar a protestar a l'Ajuntament exigint la creació de nous locals.

el C.E.N.U

QUÈ VA ÉSSER EL "CONSELL DE L'ESCOLA NOVA UNIFICADA" (C.E.N.U.)?

Molts pocs de nosaltres coneixen quines van ser les realitzacions educatives portades a terme per la República i, concretament al nostre país, pel govern autònom de la Generalitat. Fóra molt complexe fer-ne una anàlisi detallada perquè la política educativa elaborada del 1931 al 1939 no sempre va ser la mateixa, ja que no va ser la mateixa la correlació de forces socials, sobretot la correlació de forces entre burgesia i proletariat.

En aquest número per tal de contribuir al coneixement de les estructures polítiques catalanes d'aquell moment - concretades en l'Estatut d'Autonomia i tota l'obra legislativa posterior (Llei de Contractes de Conreu, Decret de Colectivitzacions, Consell de l'Escola Nova Unificada, Decrets de Municipalitzacions etc. etc.) - parlarem breument del C.E.N.U. Pensem que així contribuïm a l'acció propugnada per l'Assemblea de Catalunya de donar a conèixer l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i subratllar el seu interès actual.

El C.E.N.U. va aparèixer per decret del 27 de juliol de 1936 i per tant correspon a un moment de canvi social revolucionari. El preàmbul del decret de formació diu així : " La voluntat revolucionària del poble ha suprimit l'escola de tendència confessional. És l'hora d'una nova escola, inspirada en els principis racionalistes del treball i de la fraternitat humana. Cal estructurar aquesta escola nova unificada, que no solament substitueixi el règim escolar que acaba d'enderrocar el poble, sino que creï una vida escolar inspirada en el sentiment universal de solidaritat i d'acord amb totes les inquietuds de la societat humana i a base de la supressió de tota mena de privilegis ".

El Consell presidit pel Conseller de Cultura de la Generalitat i del qual formaven part delegats treballadors de l'ensenyament de la U.G.T. i de la C.N.T., de la Normal i de les Universitats, es proposava com a objectiu

la implantació d'un sistema d'ensenyament laic, gratuït, unificat, en règim de coeducació, ideològicament controlat per les organitzacions obreres antifeixistes i el seu ideari d'establiment d'una societat nova, pedagògicament molt influït per la llarga tradició que tenien al país els mètodes educatius d'una Montessori, d'un Freinet, etc.

L'objectiu que es va proposar immediatament era el de donar escola a tots els nens en un breu termini de temps, cosa que va ésser especialment difícil de realitzar a Barcelona, on s'arrossegava un dèficit de 70.000 places escolars; és per això que tota la propaganda i tots els esforços es van dirigir al lema: "El primer d'octubre, cap nen sense escola i cap escola sense mestre". En aquest sentit van ser molt importants altres mesures adoptades per la Generalitat com el decret de Municipalització del Serveis Públics (9 de gener del 1937), Col·lectivització del ram de la Construcció (febrer del 37), Municipalització de la Propietat Urbana (gener del 37), creació del Sindicat d'Arquitectes de Catalunya (31 de juliol del 1936), mesures que possibilitaren un pla de construccions escolars racionalment planificat i dirigit a un únic objectiu: la realització d'un sistema d'ensenyament total des de l'escola bressol fins a l'ensenyament superior.

Avui, quan és cada dia més unànim, l'aspiració a una escola única, gratuïta, laica i democràtica per a tothom, i l'aspiració a un sindicat únic i democràtic dels treballadors de l'ensenyament, conèixer les experiències del C.E.N.U., cosa que ens és escamotejada pel sistema feixista de l'ensenyament, resulta cada cop més urgent.

